

ענין • לשון הקודש אשר נשתבש שאין שום אדם שיוכל לדבר בו כמו שהוא בכל האותיות ודקדוקיהם כו' וחלוקיהם בזה שמדינה זו מדברת אתיות אלו בטוב ואותיו' אלו הם משתבשי' ומדינה אחרת להפוך אמנם שיהי' בתכלי' השלימות אין שום מדינה כי גם הבעש"ט והאריו"ל לא היו יכולים כל הלשון כמו שהוא כ"א היו משתבשי' בלשונם וא"כ לכאורה אינו מובן האיך הי' הבעש"ט או האריו"ל מתפלל בשיבוש ח"ו, אך הענין הוא להיות כי למעלה אינם אותיות גשמי' ח"ו כ"א רוחני' מאד נעלה מתהווים ונוצצים * בכוונתם בתפלה בודאי הי' האותי' למעלה כתקונם (כי לא הפה והלשון הוא העושה האותי' וד"ל) כ"א כשבא למטה בבחי' גופי' משתבשי' בכא"א לפי הכלי שלו וכמו בהמגיד של ב"י שאמר לו פסוק א' שלא כמו שנכתב ובודאי למעלה אין שום שיבוש ח"ו כ"א בהכלי שלו הי' נצרך להתגלות או בגילוי כזה דוקא הגם שגם הב"י היה בקי בכל התנ"ך עכ"ז בעת זו היה נצרך לגילוי זה דוקא וד"ל.

בענין חכמת הקבלה שהנה מבואר בפרד"ס שכל שאינו לומד חכמה זו הוא אפיקורס אך האמת שגם שעדיין איננו אפיקורס אם אמנם הוא חקרן בטבעו בודאי לבסוף יהי' אפיקורוס כי האמת ע"פ חקירות הפלסופי' לא יתכן בשום אופן שיהי' עצמו' המאצי' והבורא ית' פשוט בתכלית הפשיטות בבחי' א"ס הפשוט מובדל לגמרי מכל מציאת פרטי' ומוגבל ח"ו ושעכ"ז יהי' גברא ונאצל ממנו בחי' יש וגברא בע"ג כו' ושעכ"ז לא יהי' שום שינוי בבחי' עצמותו ח"ו ושעכ"ז יהי' השגחתו ממש על כל דבר קטן כו' וכמארז"ל אין אדם נוקף כו' שכל אלה הפרטי' לא יתכן להם בשום אופן כי כאשר יכנו * לבחי' עצמותו שהוא בחי' א"ס הפשוט ומובדל לגמרי מערך השתלשלו' הנבראי' אזי יכחישו לגמרי ההשגחה מלמעלה לומר שאין שום השגחה ח"ו כ"א כאשר נבראו הם בחי' נפרדי' ממש ח"ו ואם יתאמתו ההשגחה לא יתכן להם כ"א שיכנו * להבורא ית' ג"כ שהוא באיזה סוג ומציאות פרטי' ומוגבלי ח"ו כמו חכם ומבין כו' ובכל הנ"ל הוא אפיקורוס ממש משא"כ ע"ד הקבלה שכל אלה

ענין : נדפס ג"כ בשיוניים קלים במאה שערים לב, ב.
 ונוצצים : בכת"י ב' : ונוצצים ובכונתם. בכת"י ג' : ונוצרים. ובנוסח אחר מהמאמר :
 מתלהטים ומתנוצצים ובכונתם.
 יכנו : בכת"י ב' : יבינו.
 שיכנו : בכת"י ב' : שינוי.